

ВІДГУК

офіційного опонента

завідувача кафедри економіки, підприємництва та туризму

Поліського національного університету,

доктора економічних наук, професора

ВАЛІНКЕВИЧ Наталії Василівни

на дисертаційну роботу Корнійчука Романа Олеговича

на тему «**Забезпечення розвитку потенціалу цифровізації туристичної галузі**», подану на здобуття наукового ступеня доктора філософії

зі спеціальності 242 Туризм

Актуальність обраної теми та її зв'язок із науковими програмами, планами, темами.

Туристична галузь у сучасних умовах функціонує під впливом глибоких технологічних, соціально-економічних та інституційних змін, що зумовлюють необхідність переосмислення традиційних підходів до організації туристичної діяльності, просування туристичного продукту, комунікації зі споживачами та управління туристичними дестинаціями. Цифровізація дедалі більше виступає не допоміжним інструментом, а однією з базових умов конкурентоспроможності туристичної галузі, її адаптивності, стійкості та здатності до відновлення в умовах зовнішніх викликів. Особливої актуальності зазначена проблематика набуває для України. Повномасштабна війна, безпекові ризики, зміна туристичних потоків, руйнування інфраструктури, скорочення міжнародної мобільності та трансформація споживчої поведінки суттєво ускладнили розвиток туристичного ринку. Водночас саме цифрові технології відкривають можливості для підтримки внутрішнього туризму, розвитку цифрових комунікаційних каналів, формування нових моделей взаємодії між суб'єктами туристичного ринку, підвищення доступності туристичної інформації та посилення аналітичної спроможності управління галуззю. У дисертаційній роботі Корнійчука Р. О. обґрунтовано, що цифрова трансформація туристичної галузі не зводиться до технічного оновлення окремих процесів, а є системною зміною архітектури туристичної екосистеми. Вона охоплює створення туристичного продукту, механізми взаємодії зі споживачем, моделі координації суб'єктів ринку, управління дестинаціями, використання даних і формування конкурентних переваг.

Актуальність теми посилюється тим, що рівень упровадження цифрових технологій у національному туризмі України залишається нерівномірним і структурно незавершеним. Саме тому науково доцільним є запропоноване у дисертації розмежування цифрової присутності та цифрової зрілості, а також розгляд потенціалу цифровізації туристичної галузі як багатокomпонентної системи, що включає інфраструктурну, технологічно-функціональну, кадрово-компетентнісну, організаційно-управлінську, ринково-комунікаційну та

інституційно-регуляторну складові. Важливим аспектом дослідження є орієнтація на формування стратегічних напрямів розвитку потенціалу туристичної галузі.

Мета дослідження відповідає його темі та полягає в обґрунтуванні теоретико-методичних засад і розробленні практичних рекомендацій щодо забезпечення розвитку потенціалу цифровізації туристичної галузі України в умовах глобалізації та цифрової трансформації. Поставлені завдання є логічно взаємопов'язаними та спрямованими на послідовне розкриття теми від дослідження сутності й еволюції цифровізації туристичної галузі до аналізу її сучасного стану в Україні, оцінювання потенціалу цифровізації та розроблення стратегічних напрямів його розвитку.

Дисертаційна робота виконана у Харківському національному економічному університеті імені Семена Кузнеця та подана на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 242 Туризм. Робота містить результати власних досліджень здобувача, використання ідей, результатів і текстів інших авторів супроводжується посиланнями на відповідні джерела.

Дисертаційне дослідження виконувалося відповідно до плану науково-дослідних робіт Харківського національного економічного університету імені Семена Кузнеця, зокрема за темами: «Аналіз взаємозв'язку цифрового та людського потенціалу у сфері туризму» (номер державної реєстрації № 0123U103639), у межах якої обґрунтовано підходи до оцінювання потенціалу використання цифрових послуг туристичними підприємствами, визначено взаємозв'язок між рівнем цифрового розвитку та людським потенціалом у сфері туризму, а також окреслено напрями посилення цифрової спроможності суб'єктів туристичного ринку; «Стратегування мережі цифрових туристичних послуг за участю індивідуальних суб'єктів туристичного ринку в умовах глобальних зрушень» (номер державної реєстрації № РК 0124U003887), у межах якої досліджено нові виклики конкурентоспроможності суб'єктів туристичного ринку в умовах цифровізації послуг.

Отже, тема дисертаційної роботи Корнійчука Романа Олеговича є актуальною, науково обґрунтованою та практично значущою. Вона відповідає сучасним викликам розвитку туристичної галузі України та спрямована на вирішення важливого наукового завдання, пов'язаного з формуванням теоретико-методичних засад і практичних рекомендацій щодо забезпечення розвитку потенціалу цифровізації туристичної галузі в умовах цифрової трансформації, глобалізації та воєнних викликів.

Оцінка достовірності та обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертаційній роботі.

Ознайомлення з дисертаційною роботою Корнійчука Р. О. дає підстави стверджувати про достатній рівень достовірності та обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій. Сукупність поставлених і розв'язаних у дисертаційній роботі завдань за переліком і змістом є достатньою для досягнення мети дослідження. Проаналізувавши дисертацію, можна відзначити змістовний і

послідовний підхід автора до вирішення поставлених завдань, що реалізується через поєднання теоретичного осмислення проблематики з її прикладним виміром.

Методичний апарат дослідження відповідає поставленим завданням. У дисертації використано загальнонаукові методи аналізу, синтезу, узагальнення, систематизації та порівняння для дослідження сутності цифровізації туристичної галузі, уточнення понятійного апарату та узагальнення міжнародного досвіду цифрової модернізації туризму. Застосування системного підходу дозволило автору розглядати потенціал цифровізації туристичної галузі не як окремий показник, а як сукупність взаємопов'язаних складових, що формують здатність галузі до цифрового розвитку.

Достатню увагу в роботі приділено аналітичному дослідженню стану туристичної галузі України в умовах глобалізації, цифровізації та воєнних викликів. Автором обґрунтовано, що сучасний розвиток туризму в Україні відбувається під впливом зовнішніх шоків, безпекових обмежень, змін у структурі мобільності та зростання значення цифрових каналів взаємодії. Важливим є також розмежування цифрової присутності та цифрової зрілості суб'єктів туристичного ринку, оскільки воно дозволяє перейти від поверхневого опису наявності онлайн-інструментів до глибшого аналізу реального рівня цифрової трансформації.

Обґрунтованість наукових результатів підтверджується розробленням методичного підходу до оцінювання потенціалу цифровізації туристичної галузі України як багатокомпонентної системи. У межах такого підходу автор виокремлює інфраструктурну, технологічно-функціональну, кадрово-компетентнісну, організаційно-управлінську, ринково-комунікаційну та інституційно-регуляторну складові, що забезпечує комплексність оцінювання і дає змогу виявляти диспропорції цифрового розвитку галузі.

Достовірність результатів дослідження підвищується завдяки використанню методів прогнозування та моделювання. Зокрема, у дисертації розроблено прогнозну модель внутрішнього туристичного потоку з мультіджерельними сигналами, яка враховує історичний імпульс попиту, цифровий пошуковий інтерес, транспортну доступність, подієву насиченість, рекреаційні ресурси, цінові сигнали та безпековий фактор. Такий підхід є обґрунтованим для сучасних умов розвитку туристичної галузі України, оскільки традиційні статистичні ряди в умовах війни та нестабільності не завжди достатньо точно відображають реальну динаміку туристичного попиту.

Прикладна спрямованість дисертації підтверджується розробленням моделі Open Tourism Data Hub як механізму реалізації стратегічних напрямів розвитку потенціалу цифровізації туристичної галузі України. Запропонований підхід орієнтований на зменшення фрагментарності туристичних даних, стандартизацію опису туристичних об'єктів, а також на створення основи для прогнозування попиту, персоналізації сервісів і цифрового управління DESTINACIAMI. Окремо слід відзначити розроблення базових положень щодо конфіденційності та кібербезпеки (Privacy & Cybersecurity Baseline) для туристичних підприємств. Урахування питань кібербезпеки та захисту даних є

важливим для дослідження проблематики цифровізації туризму. Запропоновані положення адаптовані до можливостей малого і середнього туристичного бізнесу, що підвищує їхню практичну придатність.

Висновки дисертаційної роботи впливають зі змісту проведеного дослідження, відповідають поставленим завданням і відображають основні наукові результати. Вони мають належний рівень аргументації та орієнтовані на практичне використання в управлінні розвитком потенціалу цифровізації туристичної галузі України.

Наукова новизна основних наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертаційній роботі.

Ознайомлення зі змістом дисертаційної роботи Корнійчука Р. О. та опублікованими працями здобувача дає підстави стверджувати, що результати дослідження мають наукову новизну, логічно впливають із поставленої мети та відображають особистий внесок автора у розвиток науково-методичного забезпечення цифровізації туристичної галузі. У роботі запропоновано низку положень, що поглиблюють теоретичне розуміння цифрової трансформації туризму, удосконалюють методичні підходи до оцінювання потенціалу цифровізації та формують прикладні інструменти для управління цифровим розвитком туристичної галузі України.

Наукова новизна одержаних результатів полягає в такому:

удосконалено:

- концептуальні положення щодо цифрової трансформації туристичної галузі, що розкривають її як комплексний процес зміни туристичної екосистеми. Автором обґрунтовано, що цифрова трансформація охоплює технологічні, процесні, управлінські, ринкові, комунікаційні та інституційні зміни, а її специфіка у туризмі визначається клієнтоцентричністю, платформізацією, data-центричністю, дестинаційною зумовленістю та зв'язком із цілями сталого розвитку (с. 48–64);

- понятійний апарат дослідження цифровізації туристичної галузі шляхом розмежування змісту понять «діджиталізація», «цифровізація» та «цифрова трансформація» у сфері туризму (с. 30–47). Таке уточнення дозволяє чіткіше визначити різницю між переведенням інформації та операцій у цифровий формат, використанням цифрових інструментів у діяльності суб'єктів туристичного ринку та глибокою зміною моделей функціонування туристичної екосистеми;

- підхід до аналізу рівня впровадження цифрових технологій у національному туризмі через відокремлення цифрової присутності від цифрової зрілості суб'єктів туристичного ринку. Наукова цінність цього положення полягає в тому, що воно дозволяє перейти від формальної фіксації наявності сайту, соціальних мереж або профілю на онлайн-платформі до змістовної оцінки здатності підприємств і дестинацій використовувати цифрові технології для управління, комунікації, просування, аналітики та створення туристичного продукту (с. 96–107);

- методичний підхід до оцінювання потенціалу цифровізації туристичної галузі України, який ґрунтується на розгляді такого потенціалу як багатокомпонентної системи. У межах підходу виокремлено інфраструктурну, технологічно-функціональну, кадрово-компетентнісну, організаційно-управлінську, ринково-комунікаційну та інституційно-регуляторну складові (с. 109–131). Запропонований підхід дає змогу не лише описати стан цифровізації, а й здійснити його структуроване оцінювання, визначити диспропорції цифрового розвитку та сформулювати підґрунтя для управлінських рішень;

- підхід до визначення стратегічних напрямів розвитку потенціалу цифровізації туристичної галузі України, який передбачає їх ранжування за стратегічною значущістю, рівнем проблемності та очікуваним мультиплікативним ефектом. Такий підхід дозволяє сформулювати систему пріоритетів, орієнтовану на розвиток цифрової інфраструктури, інформаційно-аналітичної спроможності, кадрового забезпечення, цифрової інтеграції бізнес-процесів, ринково-комунікаційної присутності та інституційно-регуляторного супроводу цифрового переходу (с. 135–158);

набули подальшого розвитку:

- наукові підходи до дослідження платформізації туристичного ринку та С2С-взаємодії, відповідно до яких цифрові платформи розглянуто не лише як канали продажу чи посередництва, а й як середовище пошуку, порівняння, бронювання, оплати, рейтингової верифікації, репутаційного впливу та взаємодії між споживачами й надавачами послуг (пп. 2.1–2.2, с. 95–107). Автором обґрунтовано значення С2С-моделі в умовах воєнних обмежень і трансформації туристичної мобільності, що дозволяє глибше пояснити зміну структури туристичного ринку України;

- підходи до ідентифікації бар'єрів реалізації потенціалу цифровізації туристичної галузі України, що передбачають урахування не лише технологічних, а й кадрових, організаційних, інфраструктурних, фінансових, інституційних і безпекових обмежень. Це дозволяє розглядати цифровізацію туристичної галузі не як суто технологічний процес, а як комплексну трансформацію, результативність якої залежить від узгодженості ресурсів, компетентностей, регулювання, даних і ринкової взаємодії (п. 2.3, с. 109–131);

- теоретико-методичні підходи до забезпечення кіберстійкості туристичних підприємств у цифровому середовищі, що базуються на запропонованих автором базових положеннях щодо конфіденційності та кібербезпеки Privacy & Cybersecurity Baseline, адаптованих до умов діяльності малого і середнього туристичного бізнесу. Їхньою особливістю є поєднання самооцінки стану кібербезпеки, базової технічної перевірки публічних ендпоінтів, визначення інтегрального коефіцієнта безпеки, виявлення критичних вразливостей, формування першочергових заходів щодо покращення та повторного вимірювання результатів. Такий підхід переводить питання кібербезпеки і захисту даних із рівня загальних ризиків у площину конкретних, вимірюваних і ресурсно досяжних управлінських дій (с. 188–203);

- розроблено прогнозну модель внутрішнього туристичного потоку з мультіджерельними сигналами, яка враховує історичний імпульс попиту,

цифровий пошуковий інтерес, транспортну доступність, подієву насиченість, рекреаційні ресурси, цінові сигнали та безпековий чинник. Наукове значення цього результату полягає у поєднанні традиційних і цифрових джерел інформації для прогнозування туристичної активності, що є особливо важливим в умовах нестабільності та порушення звичних закономірностей туристичного попиту (п. 3.1, с. 152–158);

- розроблено модель Open Tourism Data Hub як інфраструктурно-аналітичний інструмент розвитку потенціалу цифровізації туристичної галузі України., зміст якої полягає у формуванні відкритого сховища туристичних даних з уніфікованою схемою опису подій, туристичних об'єктів, маршрутів, доступності та транспортних сполучень. Запропонований підхід спрямований на подолання фрагментарності туристичних даних, створення основи для прогнозування попиту, персоналізації туристичних сервісів і цифрового управління DESTINACIAMI (с. 181–187);

Наукова новизна результатів дисертаційного дослідження сформульована послідовно та відповідає змісту роботи. Отримані результати мають теоретичне, методичне й прикладне значення, оскільки спрямовані на формування цілісного підходу до забезпечення розвитку потенціалу цифровізації туристичної галузі України з урахуванням сучасних технологічних змін, інституційних обмежень, потреб туристичного ринку, вимог кібербезпеки та завдань цифрового управління DESTINACIAMI.

Теоретичне і практичне значення результатів дослідження. Теоретичне значення результатів дисертаційної роботи полягає у формуванні цілісного науково-методичного підходу до забезпечення розвитку потенціалу цифровізації туристичної галузі України та розробленні прикладних інструментів, які можуть бути використані для стратегічного планування, аналітичного забезпечення, прогнозування туристичного попиту, персоналізації туристичних послуг, розвитку відкритих туристичних даних і посилення кіберстійкості суб'єктів туристичного ринку.

Практичне значення результатів дисертації полягає у можливості використання запропонованих підходів і рекомендацій для управління цифровим розвитком туристичної галузі України, удосконалення цифрової інфраструктури, підвищення інформаційно-аналітичної спроможності суб'єктів туристичного ринку, розвитку цифрових каналів комунікації та посилення конкурентоспроможності туристичних підприємств і DESTINACIAMI.

Практична цінність результатів дослідження полягає у розробленні методичних рекомендацій та інструментарію розвитку потенціалу цифровізації туристичної галузі України, доведених до рівня практичного впровадження. Результати дослідження використано у діяльності ТОВ «Аркада» для вдосконалення теоретико-методичного забезпечення цифровізації діяльності туристичного підприємства з урахуванням взаємозв'язку між розвитком людського та цифрового потенціалу у сфері туризму. Крім того, результати впроваджено у діяльність АТ «Готель «Харків» як практичні рекомендації щодо вдосконалення теоретико-методичного забезпечення кібербезпеки туристичних

послуг в умовах розвитку цифрової економіки, зокрема щодо підвищення рівня захисту даних, цифрової безпеки та стійкості суб'єктів туристичного ринку до сучасних кіберзагроз.

Оцінка змісту, завершеності та оформлення дисертаційної роботи.

Дисертаційна робота складається з анотації, вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел і додатків. Загальний обсяг дисертації становить 235 сторінок або 9,8 авторських аркуша. Робота містить 14 таблиць, 22 рисунки і 7 формул. Структура роботи відповідає логіці наукового дослідження та забезпечує послідовне розкриття заявленої теми.

У вступі обґрунтовано актуальність теми, визначено мету, завдання, об'єкт і предмет дослідження, розкрито наукову новизну, практичне значення одержаних результатів, наведено відомості про апробацію, публікації, структуру й обсяг дисертації.

У першому розділі досліджено сутність та еволюцію цифровізації туристичної галузі, уточнено співвідношення понять «діджиталізація», «цифровізація» та «цифрова трансформація» у контексті туризму (с. 30–47). Обґрунтовано концептуальний базис цифрової трансформації туристичної галузі, яку автор розглядає як системну зміну туристичної екосистеми, що охоплює створення туристичного продукту, комунікацію зі споживачем, управління DESTINACIAMI та використання даних (с. 48–64). Узагальнено світовий досвід цифрової модернізації туристичної галузі та визначено можливості його використання для України (с. 65–75).

У другому розділі здійснено аналітичну оцінку стану та передумов цифрового розвитку туризму. Проаналізовано тенденції розвитку туристичної галузі України в умовах глобалізації, цифровізації та воєнних викликів (с. 79–95). Визначено рівень упровадження цифрових технологій у національному туризмі, обґрунтовано розмежування цифрової присутності та цифрової зрілості суб'єктів туристичного ринку, а також розглянуто роль платформізації, соціальних мереж, маркетплейсів і C2C-взаємодії (с. 96–107). Запропоновано методичний підхід до оцінювання потенціалу цифровізації туристичної галузі України як багатокомпонентної системи, що включає інфраструктурну, технологічно-функціональну, кадрово-компетентнісну, організаційно-управлінську, ринково-комунікаційну та інституційно-регуляторну складові (с. 109–131).

У третьому розділі сформовано прикладні положення щодо подальшого цифрового розвитку галузі. Обґрунтовано систему пріоритетних напрямів розвитку потенціалу цифровізації туристичної галузі України, а також запропоновано прогнозну модель внутрішнього туристичного потоку з мультіджерельними сигналами, що враховує історичну динаміку попиту, цифровий пошуковий інтерес, транспортну доступність, подієву насиченість, рекреаційні ресурси, цінові сигнали та безпековий фактор (с. 135–158). Розглянуто використання інноваційного цифрового інструментарію для розвитку ринку та персоналізації туристичних послуг, зокрема штучного інтелекту, Big Data, соціальних мереж, VR/AR-рішень, цифрових платформ,

рекомендаційних систем і чат-ботів, а також запропоновано модель Open Tourism Data Hub (с. 159–187). Обґрунтовано підходи до забезпечення кібербезпеки та захисту даних у цифровому середовищі туризму, зокрема базові положення Privacy & Cybersecurity Baseline, адаптовані до можливостей малого і середнього туристичного бізнесу (с. 188–203).

Висновки до дисертації узагальнюють основні результати проведеного дослідження, відповідають поставленим завданням і містять теоретичні, методичні та практичні положення щодо забезпечення розвитку потенціалу цифровізації туристичної галузі України.

Загалом дисертаційна робота є структурно цілісною, змістовно завершеною та логічно побудованою. Виклад матеріалу характеризується належним науковим рівнем, послідовністю й прикладною спрямованістю, а оформлення дисертації відповідає вимогам до кваліфікаційних наукових праць на здобуття ступеня доктора філософії.

Повнота висвітлення результатів дослідження в опублікованих працях. Основні результати дисертаційного дослідження Корнійчука Р. О. належним чином представлені в наукових публікаціях здобувача. За темою дисертації опубліковано 12 наукових праць, серед яких 4 статті у наукових фахових виданнях України та 8 тез доповідей у матеріалах науково-практичних конференцій. У публікаціях відображено основні теоретичні положення, методичні підходи та прикладні результати, які виносяться на захист. Тематика публікацій безпосередньо відповідає змісту дисертаційного дослідження та повною мірою відображає його ключові теоретичні положення й практичні результати. У публікаціях, виконаних у співавторстві, зазначено особистий внесок здобувача, що дає змогу ідентифікувати його індивідуальні наукові результати. Результати дослідження пройшли апробацію на науково-практичних конференціях різного рівня, що підтверджує їх актуальність, наукову значущість і практичну спрямованість.

Відсутність порушень академічної доброчесності. За результатами ознайомлення з дисертаційною роботою та опублікованими працями автора за темою дослідження порушень академічної доброчесності не встановлено. Дисертація містить результати власних досліджень здобувача, а використані ідеї, положення, статистичні дані, аналітичні матеріали та тексти інших авторів супроводжуються посиланнями на відповідні джерела. Список використаних джерел, наведені посилання та структура викладу матеріалу свідчать про дотримання здобувачем вимог наукової етики, коректного цитування та доброчесного використання наукових і аналітичних матеріалів. Ознак академічного плагіату, фабрикації чи фальсифікації результатів дослідження не встановлено.

Дискусійні положення та зауваження. Позитивно оцінюючи зміст, науковий рівень і практичне значення дисертаційної роботи Корнійчука Р. О., слід зазначити окремі положення, які мають дискусійний характер і можуть бути враховані автором у подальших дослідженнях.

1. У пп. 1.1 та 1.2 автором розкрито сутність цифровізації туристичної галузі, уточнено співвідношення понять «діджиталізація», «цифровізація» та «цифрова трансформація», а також обґрунтовано системний характер цифрових змін у туризмі. Водночас доцільно було б чіткіше показати, яким чином запропоноване теоретичне розмежування понять використовується у подальшій методиці оцінювання потенціалу цифровізації. Це дозволило б посилити зв'язок між теоретичним і методичним блоками дисертаційної роботи (с. 30–47, с. 48–64).

2. Автором узагальнено світовий досвід цифрової модернізації туристичної галузі та визначено його значення для розвитку туризму в Україні. Разом із тим, бажано було б докладніше розкрити обмеження адаптації зарубіжного досвіду до українських умов з урахуванням різного рівня інституційної спроможності громад, кадрового забезпечення органів управління туризмом, фінансових можливостей регіонів і безпекової ситуації. Така деталізація посилює прикладне значення порівняльного аналізу (с. 65–75).

3. У роботі детально проаналізовано тенденції розвитку туристичної галузі України в умовах глобалізації та цифровізації. Водночас, зважаючи на воєнні умови, доцільно було б більше уваги приділити регіональній асиметрії цифрового розвитку туризму, зокрема відмінностям між відносно безпечними регіонами, прифронтовими територіями, великими містами, малими громадами та дестинаціями, орієнтованими переважно на внутрішній туризм. Такий акцент посилює практичну значущість роботи для регіонального планування і відновлення туристичної галузі (с. 79–95).

4. У роботі сформовано стратегічні напрями розвитку потенціалу цифровізації туристичної галузі України, серед яких важливе місце посідає кадрово-компетентнісне забезпечення цифрової трансформації (с. 135–158). Разом із тим, доцільно було б докладніше обґрунтувати, які саме цифрові компетентності мають бути пріоритетними для різних груп учасників туристичної екосистеми, а саме працівників туристичних підприємств, представників органів місцевого самоврядування, DMO, гідів, адміністраторів туристичних об'єктів і фахівців з управління дестинаціями. Це зробило б кадровий блок більш придатним для розроблення напрямів вдосконалення персоналу та підвищення кваліфікації кадрів туристичної галузі.

5. Автором досліджено використання інноваційного цифрового інструментарію, зокрема штучного інтелекту, Big Data, соціальних мереж, VR/AR-рішень, рекомендаційних систем, чат-ботів і віртуальних турів. Водночас варто було б окремо розглянути етичні аспекти використання AI та Big Data у туристичній галузі, зокрема ризики алгоритмічної упередженості, надмірної персоналізації, непрозорого профілювання споживачів і залежності

туристичних підприємств від сторонніх цифрових платформ (с. 159–187). Така деталізація була б доречною з огляду на зростання ролі data-driven комунікації та персоналізованих сервісів у туризмі.

Зазначені зауваження не знижують загальної позитивної оцінки дисертаційної роботи. Вони мають дискусійний характер і можуть бути використані автором у подальшому розвитку наукової тематики цифровізації туристичної галузі.

Загальний висновок. Дисертаційна робота Корнійчука Романа Олеговича на тему «Забезпечення розвитку потенціалу цифровізації туристичної галузі» є самостійною, завершеною кваліфікаційною науковою працею, у якій отримано наукові результати, що мають теоретичне, методичне та практичне значення для розвитку туристичної галузі України в умовах цифрової трансформації.

Дисертація Корнійчука Р.О. «Забезпечення розвитку потенціалу цифровізації туристичної галузі» на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 242 Туризм повністю відповідає вимогам п. 6 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого Постановою КМУ від 12.01.2022 № 44, і Вимогам до оформлення дисертації, затвердженим Наказом МОН України від 12.01.2017 № 40, а її автор Корнійчук Роман Олегович заслуговує на присудження йому наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 242 Туризм.

Офіційний опонент:

завідувач кафедри економіки,
підприємництва та туризму

Поліського національного університету

доктор економічних наук, професор

Наталія ВАЛІНКЕВИЧ

